

ספר נהר שלום

מארכבם פרטשי או"א חו"ן וטרטף האחד דב"ן דמ"ה וכן
 פד"א ארכבם פרטשי בגבורה נחוש ח"ר וטרטף תפארת
 בסיון וטרטף אגלח במחמ וטרטף הכוד בלב וטרטף היסוד
 באלול באופן כי נבצר י"ב חדשי הגנה נמרים להתברר
 ולהתקן סו"ק דמ"ה ודב"ן דטרטשי האחר חו"ן דלגלג
 הגנה היתה. וזה הסוד בין לרבי אליעזר ובין לרבי יהושע
 שאמר פנימיות השלמות אלא שבחלומות השלמות מחילים
 להתקן ו"ק דמ"ה דמ"ה עם ו"ק דמ"ה דב"ן בשנה חדש
 החורף כמ"ל ואח"ך ו"ק דב"ן דמ"ה עם ו"ק דב"ן דב"ן
 בו' חדשי הקץ כמ"ל בדעת ר"א אבל בפנימיות השלמות
 שלא היתה תחילת הגנה אלא מניסן מחילים להסתקן ו"ק
 דב"ן דמ"ה עם ו"ק דב"ן דב"ן בשנה חדשי הקץ ואח"כ
 בשנה חדשי החורף נחקקים או"ק דמ"ה דמ"ה עם שש קלוט
 דמ"ה דב"ן כמ"ל בדעת רבי יהושע. כי רבי אליעזר מביא
 ראיה מהעשבים והאילנות שהם חלונות השלמות ורבי יהושע
 מביא ראיה מפעלי חיים שהם פנימיות (ג) השלמות (ד) אפשר
 כי ר"א סובר כי בתחילה בו' חדשי החורף נברא ונתקן
 חלונות דחלונות ואח"ך בו' חדשי הקץ נברא ונתקן פנימיות
 דחלונות :

ע"ה ע"א ורבי יהושע סבר כי בתחלה נקץ נברא
 ונתקן פנימיות דפנימיות ואח"ך בחורף
 נברא ונתקן חלונות דפנימיות. או שר"י סובר שבקץ נברא
 ונתקן חלונות דפנימיות שהם בפעלי חיים ובחורף נברא ונתקן
 פנימיות דפנימיות שהוא האדם באופן שש חלונות רבוס
 להבין ולהשוות דבריהם :

כ"י מתפילת ר"ה נראה שאט ששים כדברי שניהם זה
 היום תחילת חמשיך :

הגמירה שכר"ה לשנת הזמנים ושכל לילה לימי ו' ימי
 בראשית (פ) ולר"א בר"ה תחילת חיקון והמשכת
 המוחין דאב"א לזו"ן הכוללים דו **הגנה האכנסת** וגמירה
 והמשכת מוחין דפג"פ לזו"ן **השנה שפברה** והמשכת החסדים
 וחיוג דש"ס לזו"ן **השנה אשתקד** :

ולר"י שפכח התחלת חיקון והמשכת מוחין דאב"א לזו"ן
 הכוללים בזו הגנה וגמירה והמשכת מוחין דפג"פ
 לזו"ן השנה שפברה חיוונא פילאה לזו"ן השנה אשתקד :

והמשכת המוחין בליל פסח ויום (ו) ראשון הפסח
 לזו"ן שהם בבחי' לך הב"ן הנק' טק' חו"ן
 הכוללים השנה שפברה והם המוחין דפג"פ האכנסים בטקבא
 תחילה לפי שמה להגדילה תכלית גדולתה דפג"פ כדי שתתקן
 רשיתו דכל המוחין כדי שיהיה לה מליאות להבנות בפג"פ ע"י
 כנו' בפמידה דחול פ"י מלות ספירת העומר :

ענין וסדר המשכת המוחין דה"ח וכללותם וכללות כללותם
 כנגטשי הולבב בדרבה ובהלל והוא להמשיך המוחין לג'
 פרלופים תב"ד דכל קלה מוק' תג"ס נה"י דפ"ה וב"ן דטק' שהם
 יתקב ורחל (ז) והמנין כי הו"ק תג"ס ונה"י הם ב' פרלופים
 מלבישים זה לזה בשוה כי פרטף דחג"ת כלול מחג"ת ונה"י
 מהשטט עד למטה ומליו מלביש פרטף דנה"י גם הוא כלול
 מחג"ת ונה"י ונ' פרטף החג"ת מלבישים זה לזה בשוה כי
 האחד הוא פרטף גמור כלול מחג"ת ונה"י וכעד"א בג'
 פרטף הנה"י שכל פרטף כלול מחג"ת ונה"י והם מלבישים
 בשוה לג' פרטופי החג"ת האוכר :

ועל ג' פרטופי (ח) החג"ת האו"ל מלבישים ג' פרטופי
 המלכיות שלהם וגם הם כוללים מחג"ת ונה"י ופל ג'
 פרטופי המלכיות האוכר מלבישים שלשה פרטופי הנה"י ועליהם
 שלשה פרטופי המלכיות שלהם וגמלא כי ג' פרטופי המלכיות
 דנה"י מלבישים לג' פרטופי הנה"י והם מלבישים לג' פרטופי
 המלכיות דחג"ת והם מלבישים לג' פרטופי החג"ת וזה הסדר
 הוא

וכס ויוג דנשיקין דא"א להא"א ויק' דא"א אחר שפלו ונכללו
 נה"י שלו כמג"ס וגורונו מ"ה וב"ן דחך וגרין ויוג דנשיקין
 כמג"ס ויוגים כטדע ומשכ נמשכה הסיפה עם או"ק דא"א
 דרך חוט האדרה עם ה"ח לנה"י חו"ן דליה וגורונו
 ופסס נמשכו ליסוד סוד יתקב ורחל דליה ומדונו המ"ה
 וב"ן שבו והמשיכו להם לויק פיפה כלולה משלשה פייפין אש
 חיס רוח וחס המוחין שנמשכו מהכ"ה לויק ואלו יסוד דא"א
 נק' שופר לך מלמעלה ורחב מלמטה בסיומו. ואלו מן
 המלך התחלה היסוד החליל לקרוח ל"ה שהם או"א שימשיכו
 משס אליהם אש הסיפה הגוכר והמנס במרחב השופר שהוא
 סוף היסוד דא"א פניי יו' או"א כי משס הסיפה הנו' ילחא
 וקבלת י"ה או"א לתקנה בפניבור מ"ס ש"ה ח"א פ"ס :

ידוע מ"ס הרב ז"ל כי בכל ר"ה חזר האילנות הפליון
 לכמות שהיה בתחילת הבריאה והענין הוא כי בכל
 שנה תכנה יו' בירור ותיקון חדש מבירורים חדשים אשר פדיון
 לא סוברו ולא פלו ולא מחקו מברית העולם ועד פחה
 וסדר חיקוט הוא כסדר התיקון שנתקן בבריאת העולם והוא
 פשוט למשגלים בדברי הרב ז"ל כפי מה שביאר לנו בפ"ח
 ובס' פ"ט וכמה מקומות אמנם זהו בבחינת בירור ותיקון
 הגשמי בבחינת הפנים והחמים שהם השמים של השממות
 והיכלות הגמנים ועולים משכמה לשכמה עד א"ס כמבואר
 אלוט כפ"א בהקדמה פ"ט. אמנם בבחינת בירור ותיקון
 שש ימי השבוע שהם פרטי ששה ימי בראשית הגמנים ועולים
 משמר למער לשחא אלפי שני (ה) :

דנה (ע"ב) בכל יום נברר ונתקן בכל מה שנעשה בו'
 ימי בראשית אמנם הוא בבחינת פרטוף או"א
 יום כמ"ס בע"ה וכן הוא מבואר בפ"ח ובס' מ"ס ובדרוש ברכס
 המפיל ובכמה מקומות זה פשוט וכח הרב ז"ל ג' ירושי ר"ה
 ובספר הכמות ה"ש דרושי ר"ח כביאר ענין חסרון ומליו הלבנה
 כי י"ב חדשי הגנה הם כנגד י"ב ירופי הו"ה וי"ב ירופי אה"ה
 וס' ו"ק שהם שש מלכים דא"א וו"ק שהם ששה מלכים
 דטק' ובשנה חדשי החורף נחקקים ו"ק דא"א והם מ"ה דמ"ה
 עם מ"ה דב"ן הנק' דכורא (ב) בערך ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן
 ובשנה חדשי הקץ נחקקים ו"ק דטק' והם ב"ן דמ"ה עם
 ב"ן דב"ן הנק' נוקבא בערך מ"ה דמ"ה ומ"ה דמ"ה (כ)
 מלאכה ונ"ל שג"ל מ"ה דב"ן וכל חדש כלול מארכבם שבוטות
 ששם נחקקים ארבע אופיות הו"ה דלגלג ה"ס דכל קלה
 ששם ארכבם פרטופי או"א חו"ן ראו"ו הקלה וכל שבוע
 כלול משבוע ימים לתקן השבוע מלכים דכל א' מארכבם
 פרטופים הנוכר בכל קלה והם כסדרן כי בחדש תשרי נתקן
 פרטוף החסד דמ"ה דב"ן פ"י פרטופי חסד דמ"ה דמ"ה
 באופה הגנה והוא באופן זה כי בארכבם שבוטות שבו נחקקים
 ארכבם פרטופי או"א חו"ן דחסד הו'. בשבוע ראשון נחקקים
 ששם מלכים דאב"א. בשבוע שני ששם מלכים דאימא דחסד
 האוכר בשבוע השלישי ששם מלכי ז"א דחסד האוכר. בשבוע
 רביעי ששם מלכים דטק' דא"א דחסד האוכר וכל שבוע
 מארכבם שבוטות דחדש חשון נחקקים ששם מלכים דכל א'
 מארכבם פרטופי אב"א ואימא וספיר ונוקביה דפרטוף בגבורה
 דמ"ה דב"ן פ"י ששם מלכים דכל אחד מארכבם פרטופי
 או"א חו"ן דפרטוף בגבורה דמ"ה דמ"ה וכן עד"א פרטוף
 הס"ס בחדש כסליו ופרטוף הגלגל בטבת ופרטוף הכוד בשבט
 ופרטוף היסוד באדר. אמנם יו' בנייהם שיטי כפי הסדר
 הפרלופים. דהו"ה ואה"ה המתייחסים לאו"ו החדש כמ"ס
 בע'. וכן עד"א בו"ק דב"ן דב"ן הנחקקים פ"י ב"ן דמ"ה
 בשנה חדשי הקץ כי בכל שבוע מארכבם שבוטות החדש
 ניסן נחקקים ששם מלכים דכל א' מארכבם פרטופי או"א
 חו"ן דפרטוף החסד דב"ן דב"ן פ"י ששם מלכים דכל אחד

1.9

הגדרות וביאורים (ה) פיון לשל דף ל"ט פ"י ר"ה האמנם דף ר"א פ"י ר"ה ואלו : (ג) עם דף קמ"א פ"ל : (ז) זמ"ג כלל נבשר ל' פ"ל פכחא שפג"פ
 כס חלונות השלמות פ"ט. אשם ליתקב : (ד) פ"ח דף ל"ג פ"ח : (ו) עם דף קמ"א פ"ל : (ז) עם דף קמ"א פ"ל : (ח) עם דף קמ"א פ"ל
 ד"ה ע"ה : (ט) עם דף ל"ג פ"י : (ט) עם דף קמ"א פ"ל :

ע"ז ע"א) סוד הקפה לסוכות

הנה כונת הקפה ליום א' להמשיך לרחל מקיף לזה וביום ב' מקיף יעקב יום ג' מקיף ז"א. יום ד' מקיף חבונה. יום ה' מקיף בינה. יום ו' מקיף י"ם. וביום ז' יום ה"ר ממשיכין לה מקיף אבא ואחרי שהוא בא מכת עתיקא כולל השפעותיו ומחלק לכולם שפע באופן זה. הקפה א' מעתיקא לאבא נקודת מקיף לזה מע"ה מעתיקא ואבא נותן נקודת לזה זו ליש"ם והיא אי"ה נקודת לירי שב"א לירי שב"א. הקפה ב' ממשיכין מעתיקא לאבא נקודת יעקב אי"ה שכלה חול"ם ואבא טתן ליש"ם ויש"ם טתן נקודת לזה שהיתה בו תחילה לבינה. הקפה ג' טתן מעתיקא לאבא נקודת ועיר אגפין הו"ה בד' רביעין בלא ניקוד ואבא טתן ליש"ם ויש"ם טתן נקודת יעקב לבינה ובינה נותנה נקודת לזה לתבונה. הקפה ד' טתן מעתיקא לאבא נקודת חבונה אי"ה בניקוד אלהים ואבא טתן ליש"ם והוא נותן נקודת ז"א לבינה ובינה נותנה נקודת יעקב לתבונה והיא נותנה נקודת לזה לז"א. הקפה ה' טתן מעתיקא לאבא נקודת בינה אי"ה שכולט לירי ואבא טתן ליש"ם והוא טתן לבינה נקודת חבונה הו"ה בניקוד אלהים ובינה נותנה לתבונה נקודת ז"א הו"ה בד' רביעין וחבונה נותנה לז"א נקודת יעקב הו"ה בחולם וז"א נותן ליעקב נקודת לזה. הקפה ו' טתן מעתיקא לאבא נקודת יש"ם הו"ה שכלה פת"ח ואבא טתן ליש"ם ויש"ם טתן נקודת בינה לבינה ובינה נותנה נקודת חבונה לתבונה ותבונה נותנה נקודת ז"א לז"א וז"א טתן נקודת יעקב ליעקב ויעקב נותן נקודת לזה לל"ה. הקפה ז' טתן נקודת מעתיקא לאבא אי"ה כזה יהוה קתן פת"ח קתן פת"ח והיא מחזיק אותה לפלמו ודע כי בכל א' מ' הו"ה לריך לשחק לה אי"ה שכלה קתן מכת מעתיקא שהוא מהבאר :

כונת חנוכה

חנוכה תג"ה כ"ז חנה גימטריא ס"ג וכ"ו הוא שם הו"ה עוד חנוכה טולה פ"ט והוא חמש כפספ"ה שזה השם ר"ל שפיתת י"ה יתעלו למעלה ולא ילגו נכס הקליפת שכבר ידעת שאלו הימים הם לחקן ההוד והוד זה הוא ספירה ח' ובעבור זה יש ח' בחנוכה והיא טרת פתח ולריך להיותה סמוך לפתח טפח (ע"ב) טפחה טולה ל"א ובחלל שיש בין הוד והיסוד של נוקבא הוא פתח וד' אחיות של שם פ"ה ל"א והיסוד של נוקבא הוא פתח וד' אחיות של שם אדנות הוא בסוד טפח לכן לריך שיהיה בין הפתח לחנוכה שיטור טפח סמוך לפתח :

כונת הפחילה היא שעולה תקי"ה שהוא משחלה תל"ם ד' שלהובים הרי תקי"ה וה' אלהים הם ה' גבורות ממותקים שהם בסוד שמן ולא בסוד מים שהמים אינם מתייחס רובם בעבור היותם חסדים גמורים אבל השמן מתייחס רובם שסוף סוף הם גבורות אלא שהם ממותקים ושמן זה יורד מחמשים שמרי בינה דאמא ועד הוד התפשטת ומתייחס שמרי בינה מחלקים ב"ה בלוי"ה וכו"ה בהוד וה' חסדים הם בסוד טיפה שטוברים מח"ה כ"ה ה' יוד"ן כלולים מ' ו' מ' סס ח"ק וכו"ה שמרי בינה הרי פחילה ויכוין כשישים אותה בתוך הנהר בסוד נקודת ליון שהוא כסוף ואח"כ עולה בשלכנת בסוד בנימין וכשיליק הפחילה יכוין בסוד ך של הוד נקודת כזה וכוין בסוד בנימין שהיא באה בסוד כ"ה ארם קדמא שהיא פולה סוד חנוכה במשלת כ"ב והשמן לריך שיהיה משקל

הוא כפרוטי ו"ק ומלכות דדעת וגם כו"ק ומל' דו"ן וגם ס"ק ומלכות דטוק' שהם יעקב ורחל והנה כל פרטוף מאלו הא"ק ומלכות הנו"ל לכול משני פרטופים תג"ה ונה"י דמ"ה וב"ן פס כרכמ"י דנפש ורוח וחסר לכל פרטוף ג' הפרטופים הסגימיים חב"ד ואלו המב"ד נמשכים לכל פרטוף פ"י הגמטופים וכל זה צללס דל' דללס ואח"ך בהקפה להמשיך ב' ללמי ל"ח :

והענין הוא כי בשלשה ימים הראשונים נתקנים ג' פרטופים דתג"ה ובג' ימים האחרונים נתקנים שלשה פרטופי הגה"י וביום ה' שהוא יום הו"ד (ע"ב) נתקנים ו' פרטופי המלכויות דתג"ה ונה"י והוא (ה) כי ביום א' יכוין להמשיך סמוחין לפרטופי חכמות דפרטופי תג"ה ונה"י דתג"ה וביום שני לפרטופי הביטות דפרטופים הגזכר וביום ג' לפרטופי הדעות דפרטופים הגזכר וביום ד' לפרטופי חכמות דפרטופי תג"ה ונה"י דנה"י וביום ה' לפרטופי ביטות דפרטופי הגה"י הגז' וביום ו' לפרטופי הדעות דפרטופי הגה"י דנה"י המכר. וביום סו"ר לפרטופי חב"ד דפרטופי המלכויות דפרטופי תג"ה ונה"י דתג"ה ופרטופי המלכויות דפרטופי תג"ה ונה"י דנה"י (ב) :

והענין באופן זה כי בג' ניטופים שלוד דרום דברכה דיום א' יכוין להמשיך המוחין דתח"ן בג"ה דת"י לחח"ן בג"ה דת"י דפרטוף חכמה דפרטוף חסד דתג"ה דתג"ה ונה"י דתג"ה ובג' ניטופי לפון לחח"ן בג"ה דת"י דפרטופי חכמה דפרטופי הגבורה דתג"ה דתג"ה ונה"י דתג"ה ובשלשה ניטופי מזרח לחח"ן בג"ה דת"י דפרטוף חכמה דפרטוף חס"ה דתג"ה דתג"ה ונה"י דתג"ה ובג' ניטופי מעלה לחח"ן בג"ה דת"י דפרטוף חכמה דפרטוף גלח דתג"ה ונה"י דתג"ה ובג' ניטופי מטה לחח"ן בג"ה דת"י דפרטוף חכמה דפרטוף הוד דתג"ה ונה"י דתג"ה. ובג' ניטופי מערב לחח"ן בג"ה דת"י דפרטוף חכמה דפרטוף יסוד דתג"ה ונה"י דתג"ה וכעד"ל ביום שני להמשיך המוחין לחח"ן בג"ה דת"י דפרטופי הביטות דתג"ה ונה"י דפרטופי תג"ה ונה"י דתג"ה :

וביום ג לפרטופי הדעות דפרטופי הגזכר :
וביום ד לפרטופי החכמות דפרטופי תג"ה ונה"י דנה"י כסדר יום א' :

וביום ה לפרטופי הביטות דתג"ה ונה"י דתג"ה ונה"י דנה"י :
וביום ו לפרטופי הדעות דתג"ה ונה"י דפרטופי תג"ה ונה"י דנה"י :

וביום ז בג' ניטופי דרום של הברכה יכוין להמשיך המוחין לחח"ן בג"ה דת"י דפרטופי החכמות דפרטופי המלכויות דתג"ה ונה"י דפרטופי תג"ה ודפרטופי נה"י :

כל ו' ימי הסוכות כונת הסוכה (ג) הוא להמשיך מוחין לחב"ד דשם קלוס דחב"ד מחב"ד דו"ק דדעת דז"א לחב"ד דו"ק דילהון ומשם לחב"ד דו"ק דחב"ד דז"א ומשם לחב"ד דו"ק דחב"ד דטוק' וכן פ"י הנטופים להמשיך מוחין מחב"ד דו"ק דדעת התחון דז"א לחב"ד דו"ק דדעת דז"א ומשם לחב"ד דו"ק דגופא ומשם לחב"ד דו"ק דדעת וגופא דטוק' :

וההקפות דכל יום שיש בהם ג' בחי' ארם להמשיך מוחין מו"ק דחב"ד דדעות דז"א ח"א ובהו"ל חוץ מבחי' יומו גם הוא להמשיך מחב"ד דחב"ד דדעות הגזכר וביום ש"ם הוא מהמחר דבחינה הגזכר :

הניענועים ביום א' הם לכד דאורייתא והם לגופא דו"ן ומיזם שני ואלך הם דרכן והם ביטוד שהם ליעקב ורחל ולו"ן נמשכים ממילא לא פ"י . יבונת הפלאת מ"ן בברכת הלולב היא ביעקב ורחל וגם בו"ן אצ"ם שאינו נעשה פ"י הוא נעשה פתה בעת האחת :

תנוחת וביאורים (ה) פתח דף ז"ר פ"א ד"ס וכו' : (ג) תחת דף פ"ד פ"א דף פ"ח פ"ד ד"ס וכו' ונס"ט פ"ד ד"ס והנה דף ק"ג פ"ד ד"ס וכו' : (ג) פ"א דף ז"ר פ"א ד"ס וכו' : (ג) פ"א דף ז"ר פ"א ד"ס וכו' : (ג) פ"א דף ז"ר פ"א ד"ס וכו' :

חלק שביעי

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ח **כונת ק"ש דרה"ש**

(* חקדמה זאת היא מסידור כ"י הרב שמן ששון זלח"ה.

שמע יכוין לבדר צירורי רפ"ח פס כלים דרפ"ח דז"מ דז"ק די"ס די"ב
פ"ר דאח' מהיכל אהבה חסד דנוק' דז"א דבריאה:

בערבית דחב"ד דבינה דגבו' דו"ק דנוק' דבינה דזו"ן.

שחרית דחב"ד דבינה דגבו' דו"ק דז"א דבינה דזו"ן.

חזרה דחב"ד דחכמה דגבו' דדעת דז"א דבי' דזו"ן.

מוסם דחב"ד דגבו' דו"ק דבינה עילאה.

חזרה דחב"ד דבינה דבינה.

מנחה דחב"ד דבינה דגבו' דנוק'.

חזרה דחב"ד דבינה של נוק'.

ומבחי' חילו' ופני' דפנימיו' ופנימיו' דחילו'. מהיכל אהבה חסד דברי' ולחזרה
עם נוק' העומדת בהיכל אהבה דברי'.

ליל ב' חב"ד דעטרה דגבו' דדעת דנוק'.

ישראל יכוין להמשי' נה"י (ליל ב' דעטרה) דגבו' דו"ק דנוק' דז"א דפ"ר
ו"ק דיססו"ת לנה"י [ליל ב' דעטרה] דגבו' דו"ק דנוק' דז"א דבי'

דזו"ן עם המו' דיניק' המלוכשים בהם שהם הכחוצים בישראל דערבית.

ביום יכוין להמשיך כחב"ד וחג"ת דבינה דגבו' דו"ק דז"א דבי' דזו"ן דיססו"ת

עם המקי' ומוחין דיניקה לכחב"ד וחג"ת דבי' דגבו' דו"ק דז"א דבי'

דזו"ן. וכעד"ז דכל הבחינות.

אחד יכוין להמשי' ו"ק דמוחין דג"ד דאח' דג"פ חב"ד דבי' דגבו' דו"ק

דנוק' דז"א דיססו"ת. לחב"ד וחג"ת דבינה דגבו' דו"ק דנוק' דז"א

דבינה דזו"ן.

ליל

(* א"ה יטן כי הפרטיות שסדר הרב הוא ארוך מאד להמכוין ולכן
סדרנו אנונו בדרך כללות וקלרה כאשר חזנה עיני הקורה בהק"ש עלמה על פי
סדר העלויות דר"ה שמסודר במלת באהבה והבוחר יבחר

סידור תפלה להרשי"ש

ליל ב' ו"ק דעטרה דגבו' דדעס דניק' דיססו"ס. לחצ"ד וחג"ס דעטרה
 דגבו' דו"ק דדעס דזו"ן:

ביום יכוין להמשיך ו"ק לחצ"ד דכינה דגבורה דו"ק דז"א דיססו"ס לחצ"ד וחג"ס
 דכינה דגבורה דו"ק דז"א דכינה דזו"ן ו"ק לחצ"ד דחכמ' דגבו' דדעס דז"א
 דיססו"ס. לחצ"ד וחג"ס דחכמ' דגבו' דדעס דז"א דכ"י דזו"ן: ו"ק לחצ"ד דגבו' דו"ק
 דכינה עילאה. לחצ"ד וחג"ס דגבו' דו"ק דבי' עי' דזו"ן: ו"ק לחצ"ד דכינה
 דכינה עילאה. לחצ"ד וחג"ס דכינה דכינה דזו"ן: ו"ק לחצ"ד דגבו' דזו"ק
 דז"א דיססו"ס. לחצ"ד וחג"ס דכינה דגבו' דניק' דזו"ן: ו"ק לחצ"ד דכינה
 דניק' דיססו"ס. לחצ"ד וחג"ס דכינה דניק' דזו"ן עכ"ל:

ס' עליות דר"ה

ערבית להטלות הניק' לגבורה דילה **במוסף** לגבורה דאימא :
 דאלילות :
קרי שני לטיט' דגבורה לדעס שלה :
שחרית עולים שניהם לגבורה דז"א :
בחזרה לעט' דגבורה דדעס דז"א : **בחזרה** לגבורה דניק' :
בחזרה לעט' דגבורה דדעס דז"א : **בחזרה** לגבורה דניק' :

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונהי) בדחילו ורחימו (יאהחויחה
 ורחימו ודחילו (איאהחויחה) ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם
 כל ישראל חנה אנחנו באים להתפלל תפלת ערבית של רח"ש שתקן יעקב
 אבינו עליו השלום עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשם במקום
 עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראינו : ויהי נועם וכו'.
 ואח"כ אומר הש"ץ קדיש היוצר מסידור הרשי"ש דף י"ח דחלק שני.

כל זכרו הוא צבריאה ולהורות כי הכול ק"ק דילורה חזר להיום צריאה ממש
 לכן יאמר זכרו שהוא צבריאה.

בְּרַכּוֹ יְהוָה יִיְהוֹ יְהוּ יְהוָה יוֹד יוֹד הָא יוֹד הָא וְאֵו
יוֹד הָא וְאֵו הָא

אֵת יְהוָה וְאֵת יְהוָה יְהוָה יְהוָה

הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה

מב הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה
 וטונים בקהל

דרוש ד' (3) בענין ר"ה (1) כבר נתבאר אלנו ענינו

ושם ביארנו בענין י"ב חדשי השנה כי מן תשרי עד ניסן הם ו"ק של הזכר ונמצא כי אדר הוא החוט' שלו וניסן הוא מחובר כי הוא בחי' פה של הזכר ובחי' גולגולת של הנקבה והוא כי מן הכל הולא מפיו של הזכר נעשית הגולגולת של הנקבה נמצא כי ניסן מועיל לב' לו ולה ולכן משברין חדש אדר ולא חדש אחר לפי שאנו לריבין שיהיה החדש ההוא בסוד פה של הזכר ולכן לריבין לקדש החדש כפה ולומר מקודש מקודש כמ"ש ז"ל ע"פ אשר תקראו אותם במועד אתם כתיב והטעם. כי ע"י הכל פיו נעשה גולגולת שלה ואמנם ו' חדשים מניסן ועד תשרי הם ו"ק הנקבה ונמצא כי חלול הוא חוטמא של הנקבה ותשרי הוא פה של הנקבה וגולגולת הזכר ואמנם נודע כי ר"ה אז הוא זמן שמאלו תחת (לראש-7) בחוס' ל' כנו' בס"ה והענין הוא כי יש ב' פסו' בשיר השירים הא' הוא שמאלו תחת ראשי והב' הוא שמאלו תחת לראשי. והנה פ' הא' נאמר על זמן ר"ה כי הנה אז הוא הענין החיבוק ואמנם בימי החול עומדים איהו יעקב כנצח דו"א והיה רחל ביהוד דו"א ונמצא כי שמאלו של ז"א שהיא גבו' שבו עומדת למעלה מראשה של רחל העומדת ביהוד אבל בר"ה עולים ב' יעקב ורחל ועומדים בגבו' דו"א שהוא שמאלו כמבואר אלנו בסוד תפלת ר"ה בעלייה וז"ל עתה יכול ז"א לחבק לרחל ולהשי' שמאלו תחת ראשה ממש כי עד שם עלתה ראשה ולא גופא ואינו יכול לחבק גופא ועל זה נאמר שמאלו תחת ראשי ממש אבל הפ' הב' נאמר על החיבוק הנעש' בשבת וי"ט כי אז וז"ן הם שווים בקומתם ממש וראשם שוים ואז הוא חיבוק יותר שלם כי שמאלו מחבק את השמאל שבה ממש ולא ראשה כמו ביום ר"ה וזמ"ש תחת לראשי כלומר תחת שמאלו אשר שם היה בר"ה בחי' ראשי עמלה אבל עתה אינו מקום ראשי אלא מקום שמאלו וזמ"ש לראשי בחוס' ל' כלומר תחת המקום שהיה שם ראשי תח' בזמן הכריז' שאז לא ירא ראש הנקב' כנגד החזה של הזכר בין חסד לנצחור' ב' זרועות גם אוחיות לראשי הם ישראל לרמוז כי החיבוק הזה אינו מיעקב אלא מז"א עמלו הנקרא ישראל:

דרוש ה' (1) בענין השבת וי"ט ור"ה וכבר ביארנו למעל'

בענין השינוי והחילוק שיש בין השבת ליו"ט ולר"ה וע"ש ונבאר כאן עניינם בקיצור הנה שם נתבאר כי בבחי' היות שטוף דו"א עולה ביום שבת בתפלת חזרת המוסף עד הכתר של אור"א (1) והיא עולה אליו עתה ממש בכל שיעור קומתו לכן קדושת השבת היא יותר גדולה מקדושת יו"ט (2) אבל בבחי' כי ביום השבת היא מקבלת ההארה שלה ע"י ז"א לכן אין זה שלימות אלא משא"כ בר"ה וי"ט שהיא והוא שוין ויונקין מבשר א' ואינה מקבלת הארת' ע"י. אבל להבין זה לריבין אנו להודיעך ענין זה (יח) דע כי כל הזווגים שיש בזו"ן שכולם לריבין שוין יקבלו שפע והארה מן ט"ס דא"א (יט) ובכח זה יוכלו להזדווג אבל אין כל הזווגים שוים כי הנה בימי החול אז הו"א מקבל הארתו מן הנצח דא"א וכל בחינותיו של ז"א נכללין בקו הימין בגו' דא"א (1) ומלכות מקבלת הארת' מן הסוד דא"א וכל בחי' נכללות בקו שמאלו הוד דא"א וע"כ אין זו"ן שוים כא' ובר"ה אז זו"ן משתמשין בכתר א' ר"ל ב' נכללים בגוף דא"א וכולם מקבלים הארת' בהשוואה א' ואין יסודן לזכר על הנקבה ובשבתות אז עולין זו"ן עד הכתר דאור"א וזה נכלל באבא וזו נכללת באי' ואין ב' שוים בהשוואה א' ולכן היא מקבל' הארת' ע"י והוה הטעם שהשבת נקרא קדש ממש כמשי"ה ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם אבל הי"ט נקרא מקראי קדש לפי שבין שבת ז"א מקבל מן הקדש דאור"א וניסן ע"י חלקה אל נוק' ונמצ' כי ז"א עמלו שהוא בחי' יוס השבת נקרא קדש ממש אבל שאר הי"ט אינם עולים עד המקום שעלו ביום השבת אבל בכל יו"ט עולים כפי בחינתו כמ"ש ונמצא כי זו"ן שניהם אינם מקבל' ממש כמו בשבת ולכן הם מקראי קדש מוזמנים מן הקדש אבל אינם קדש ממש לא היא ולא הוא ובי"ט אינם עולים זו"ן כמו בשבת עד כתר אור"א אלא כל יו"ט הוא משונה ומובדל מחבירו לפי בחי' בענין עליית זו"ן כמ"ש בסוף הדרוש של יוס שבת בענין השינוי

שיש בין שבת ליו"ט ובין יו"ט לחבירו. ודע כי כפי בחי' עליית זו"ן באופן ההוא נכללין העולמות והענין הוא כי הנה ביו"ט של ר"ה עולין זו"ן יחד ב' בגבו' דא"א וב' נכללין שם ואפי' כל שאר הספי' אשר בא"א מגבו' שלו ולמטה כולם נעשין בחי' גבו' ועד"ז בשאר היו"ט כל א' כפי בחי' (ט) ונבאר עתה עליית זו"ן ביום ר"ה הנה בר"ה ר"ה הראשונה נוק' דו"א היא כהיכל ק"ק דברי' (1) ובתפלת ערבית עול' עד מקום ספי' הגבו' שלה עמלה אשר בעו' האלילות ואז גם ז"א הוא עמה שם משתמשין בכתר א'. ובשחרית בתפירת ר"ה עולים הזכר והנקבה בספי' הגבורה של הזכר עמלו ובחזרה עולים שניהם בעטרא דגבו' אשר בדעת של הזכר עמלו. ודע כי לעולם כל בחי' חזרת תפילה היא בסוד חג"ה והם עולים למעלה בזינה ובמוחין. ובתפלת מוסף בל"ח עולים שניהם בספי' הגבור' של א'. ובחזרה עולים שניהם בספי' הבינ' של א' אבל אינם עולים בדעת שלה עד מ"ש בחזרת תפילת שחרית והטעם הוא לפי שדעתן של נשים קלה ואין בהם בחי' דעת ולכן אינם עולים אלא בזינה שבא' כי הנה היא נמשכת מספיר הגבו' דו"א כעודע. ובמנחה בל"ח עולים שניהם למטה בספי' הגבו' של נוקבא דו"א כמו שהיו בחפי' ערבית. ובחזרה עולים שניהם בזינה של הנקבה עמלה אשר היא ג"כ נמשכת מלד עטרא דגבו' כעודע וגם בזה שיך טעמא דלעיל שמה שאינם עולים בדעתו שלה הוא כי אין לה דעת כי נשים דעתן קלה:

בר"ה ב' דר"ה הנה נתבאר למעלה כי ביום א' דר"ה נסרין כל הגבו' שיש מן הכתר דו"א עד החזה שבו וכולם ניתנו בכתר שלה כי שם הוא מקומה כנגד אחורי הס"ת והנה כבר הו' חסדים נתפשטו בז"א ובה"ג אשר מלד עטרא דגבו' שבה כבר הם מוזמנים שם להכלל בה כי אז מחיל ענינם ומליחות והם שם עדיין ככה בראשה. והנה בתפ' ערבית דליל ב' עולים ב' בדעת שלה בגבו' הב' דעטרא דגבו' שבה והיא אוחה אשר אח"כ עתידה להפסד בספי' הגבו' שבה:

ופעם אחת שמעתי ממוז"ל דרוש זה הכו' י"ט בו קלת שינויים ואמרתיו לכתבם. כליל א' של ר"ה בתפירת ערבית אז זו"ן עומדים בספי' הסוד של ז"א עמלו האמנם להיות שאימ' מסתלקת מעל ז"א ונשאר יסן בסוד הדומימטא כג"ל בדרוש שקדם ולכן אין הנקבה מקבלת הארתה. ע"י ז"א אלא מאימא עילאה ביהותה ממוז' דו"א ואמנם היא עומדת אז ביהוד שלו והיא מקבל' שלה ע"י ואח"כ היא לוקח' ומקבל' ממנו בהיותו עומד בסוד שלו כנו'. ובשחרית בתפירה דל"ח עולים שניהם בספירת הגבור' שלו. ובחזרה שניהם בעטרא דגבורה שדעתת שלו. ובתפלת המוסף בל"ח עולים שניהם בספיר' הסוד דאימא. ובחזרה שניהם בספיר' הגבור' דאימא:

דרוש ו' (1) מדבר בענין כונת העמידה בקיצור ואח"כ אחזור לנבארם בארוך בע"ה ח"ל ברוך הנה בחפי' יולד עד גאל ישראל העליון את המל' עד היכל ק"ק דבריאה והנה היא בבחי' נקי' א' כלולה מ"י ואינה עדיין בבחי' פר' כי היא בסוד לבי ומעטית את עמלק מבלי היות בה בחי' פ' ועדיין אף בהיות' בסוד נקי' היתה חסרה ממנה בחי' הדעת שלה שהוא סוד ע"ב ק"ל כעודע. ולכן עתה אנו רואים לתחו' לה עתה במלת ברוך. וזה סונחו כי עתה ע"י ריבוי' דברכאן דאית בה בנקו' זו שנכללה בכל היכולות' כנו' בס"ה כפי פקודי אשר לסיבה זו נק' ברוך. הנה גם אנו רומזים במלת ברוך אל יסוד דו"א הנקרא ברוך לפי שירד בריבוי' דברכאן עילאין ונותן לה בחי' הדעת הגו' אשר הוא שם הויה שהוא בגי' כ"ו ובריבו' הפשוט שהוא בגי' ע"ב ובריבו' המלא במילוי אלפין כזה יוד יוד הא יוד הא וואו הא וואו הא העולה בגי' ק"ל אשר ג' בחי' אלו הם הדעת שבה והם בנימ' כמין ברוך שהם כ"ו ע"ב ק"ל. אלה הנה עתה ניתן בה כח הכ"ב אחוון שיש ביסוד כעודע כדי שבכח הזה אוכל להפסד אח"כ בחי' פר' שלם וזהו תי' אהה א"ת ס' כי היא סוד אות ס' תהיה ונמשכין בה כ"ב אוחיות שיש מן אלף ועד תיו שהם א"ת.

הנהוה וביאורים: א) א"ש עוד מלאחי דרוש קטן קרוב אל כל המאמר ואכתוב איתו במקום הזה דרוש ד' ב' (ב) מוולחו: ג) פ"ה ס"ה מר"ה: ד) מלת בחוספת ל' ליחא כתיבת יד: ה) פ"ה פ"ו משער ר"ה: ו) הרכ ש"ש הויה אימא: ז) פ' דביוע' אינו עולה בכתר דאימא רק עד תפלת המנחה ולא כמיוסף. ט"ט: ח) א"ש ז"ג כדרוש הזה נבראה שהוא חילק עם דרוש העליון דשם כתב בחיל בגוף דו"א ובכאן נבנה דא"א וכן נהוד. ואפשר לפרש שהוא מדבר בכל קו דג"ז בן למעלה בין למטה: ט) פ"ה פ"ה מתפלת ר"ה: י) עיין נה"ש ד"ב פ"ב ד"ה לריבין לידע הקדמה כוללה שכל החפלות מריה עד יו"ט וכלל הוא לתקן סוד אכ"י דספירת הגבורה חמדת לך דכל פירי פרישות דספירת דאלילות מתחשין מריש שתיק עד (1) פד אה' כעמוד שטי סייך לתאן

עריבית ליל א. הנוק' שהיא יעקב ורחל היא בתיכל ק"ק דבריאה. ועתה בתפלת ערבית עולה היא והזיא ונגדלים עד גבורה דויק דנוק' דפרצוף בינה דזוין, והוא בחינת כלים חיצוניים דבחינת אח' דאח' ואח' דפנים דפנימיות דבינה דזוין, ונמשך להם חסותין מגבורה דויק דנוק' דזיא דבינה דיסודית, וכן המשכת חסותין דק"ש ועמידה והמשכת הטיפה דחיצוניות איא הכל הוא מזו הגבורה דויק דנוק' דזיא חנו' ;

שחרית יום א' בלחש. עולים זוין ונגדלים עד גבורה דויק דזיא דבינה דזוין, והוא בחינת כלים פנימיים דבחינת אח' דאח' ואח' דפנים דפנימיות דבינה דזוין, ונמשך להם חסותין מגבורה דויק דזיא דבינה דיסודית, וכן המשכת חסותין דק"ש ועמידה ובתקיעות דמיושב והמשכת הטיפה דחיצוניות עתיק השייך לעמידה הכל הוא מזו הגבורה דויק דזיא חנו' :

שחרית יום א' בחזרה. עולים זוין ונגדלים עד גבורה דדעת דזיא דבינה דזוין, והוא גם כן בחינת כלים פנימיים דאח' דאח' ואח' דפנים דפנימיות דבינה דזוין השייך לחזרה, ומקבלים חסותין מגבורה דדעת דזיא דבינה דיסודית, וכן המשכת חסותין בק"ש ובחזרה ובתקיעות דמיושב והמשכת הטיפה דחיצונית עתיק השייך לחזרה הכל הוא מזו הגבורה דדעת חנו' :

מוסף יום א' בלחש. עולים זוין ונגדלים עד גבורה דויק דחכמה דזוין ומקבלים חסותין מגבורה דויק דאימא עילאה, וכל המשכת חסותין בתפלה ובתקיעות דחזרה דמוסף הכל הוא מגבורה דויק דאימא עילאה אח' דאח' ואח' דפנים דפנימיות דויק דחכמה דזוין.

אלא שבלחש ותורה דמוסף הבונה בכל ג' בחינות הכלים דאימא
עילאה, פנימיים אמצעיים היצוניים יחד, ע"ד המשכת פרצוף

חכמה דז"א בשחרית ומוסף דיום שב"ק כידוע:

מוסף יום א' בחזרה. עולים זו"ן ונגדלים עד בינה דחכמה דזו"ן
ומקבלים המוחין מבינה דאימא עילאה.

וכל המשכת המוחין בתפלה ובתקיעות דחזרה דמוסף, הכל הוא
מבחינת בינה דאימא עילאה אח' דאח' דאח' דפנים דפנימיות דג"ר
דחכמה דזו"ן, והכונה בשלשת הכלים פנימיים אמצעיים וחיצוניים
יחד כנז"ל:

מנחה יום א בלחש. עולים זו"ן ונגדלים עד גבורה דוי"ק דנוק'
דז"א דבינה דזו"ן, והוא כעין תפלת ערבית

ליל א' אלא שהוא בבחינת כלים אמצעיים דאח' דאח' דאח' דפנים
דפנימיית דבינה דזו"ן ונמשך להם המוחין מבחינת גבורה דוי"ק דנוק'
דז"א דבינה דישסו"ת בבחינת כלים אמצעיים כנו' וכל פרטי הבונה
הוא מבחי' גבורה דוי"ק דנוק' דז"א הנז':

מנחה יום א' בחזרה. עולים זו"ן ונגדלים עד בינה דנוק' דז"א
דבינה דזו"ן והוא גם בן בבחינת כלים

אמצעיים דאח' דאח' דאח' דפנים דפנימיות דבינה דזו"ן השייך לחזרה
ומקבלים המוחין מבינה דוק' דז"א דבינה דישסו"ת, וכל פרטי הבונה
והמשכת המוחין הוא מבחינת בינה דנוק' דז"א הנז':

ערבית ליל ב'. יש בה שני סוגי עליות א' בחינת החיצוניות

שהוא היסודי כליל ב' עולים זו"ן ונגדלים עד

גבורה דוי"ק דנוק' דפרצוף בינה דזו"ן כעין ערבית דליל א' ממש.

אלא שהוא בבחינת כלים היצוניים דאח' דפנים דחיצוניות דבינה
דזו"ן, ונמשך להם המוחין מגבורה דוי"ק דנוק' דז"א דבינה דישסו"ת.

וכן המשכת המוחין דק"ש ועמידה והמשכת הטיפה דחיצוניות א"א
השייך לבחי' מוחין דחיצוניות הכל הוא מגבורה דוי"ק דנוק' דז"א

הנז' כסדר ערבית ליל א'. **(ב)** בחינת תשלום הפנימיות, עולים זו"ן

ונגדלים עד עטרא דנבור דדעת דנוק' דז"א דבינה דזו"ן, והוא ג"כ
בבחינת כלים היצוניים אלא שהוא פנים דאח' דפנים דפנימיית

דבינה דזו"ן, ונמשך להם המוחין מעטרא דנבורה דדעת דנוק' דז"א
דבינה

דבינה ד'שסו'ת, וכן המשכת המוחין דקיש ועמידה והמשכת הטיפח דהיצוניות איא השייך לבחינת תשלום מוחין דפנימיות הכל הוא מעטרא דנבורה דדעת דנוק' דזיא הנז' וכמיש חילוק זה מהר'א עזריאל זיל בספר, זמרת הארץ' [דייג ע'א] והסכים לדבריו בסה'ב. עלי נחר' [דייח ע'א אות ה'] ע'ש.

ומה שיש כאן לדקדק, סמיש בשער הכונות דרוש ה' דר'ה [דצ'ג ע'ב] דבחזרת מוסף שעולים זוין בבונה דאימא מפני שדעתה קלה ואין לה דעת, אם כן האידך כאן בליל ב' עולים בעטרא דנבורה דדעת דנוק' דפנימיות ולא כ'ש הוא? עיין בשהכ'ז לשם דנראה שהרכ עצמו ביאר זה שהרי כ' וזיל והם שם עדיין בכח בראשה ובתפלה ערבית דליל ב' עולים ב' כדעת שלה בנבורה הכ' דעטרא דנבורה שבה והיא אותה שאח'כעתידה להתפשט בספירת הנבורה שבה עכדיק, מכואר מזה שמיש בליל ב' עיטרא דנבורה דדעת אינו דעת סמיש שכראש כי אין בה, אלא קאי על ענף ב' מענפי הנבורות שעתיד להתפשט בנבורה שבה, ומכונים כו בעודו למעלה טרם ירידתו, מה שאין בן בליל א' לא היה עדיין התפשטות דעת זה, וכזה יהיה גם כן התירוץ למנחת יום ב' בלחש שנכתוב להלן שעולים זוין לעטרא דנבורה דדעת דנוק' דזיא וק'ל.

שחרית יום ב' בלחש. עולים זוין ונגדלים עד נבורה דו'ק דזיא דבינה דזוין, והוא בחינת כלים פנימיים דאח' ופנים דהיצוניות וגם פנים דאח' ופנים דפנים דפנימיות דבינה דזוין, ונמשך להם המוחין מנבורה דו'ק דזיא דבינה דישסו'ת וכן המשכת מוחין דקיש ועמידה ובתקיעות דמיושב והמשפת הטיפח דהיצוניות עתיק השייך לעמידה הכל הוא סזו הנבורה דו'ק דזיא הנז': **שחרית יום ב' בחזרה**. עולים זוין ונגדלים עד נבורה דדעת דזיא דבינה דזוין, והוא גם כן בחינת כלים פנימיים דבחינת אח' ופנים דהיצוניות, ופנים דאח' ופנים דפנים דפנימיות דבינה דזוין, ומקבלים המוחין מנבורה דדעת דזיא דבינה דישסו'ת, וכן המשכת המוחין בקיש ובחזרה ובתקיעות דמיושב והמשכת הטיפח דהיצוניות עתיק השייך לחזרה הכל הוא סזו הנבורה דדעת דזיא הנז'.

מוסף יום ב' בלחש. עולים ז' ונגדלים עד גבורה ד' ויק דחכמה דז' וז' ומקבלים המוחין מגבורה ד' ויק דאימא עילאה וכל המשכת המוחין בתפלה ובתקיעות דעמידה דמוסף הכל הוא מבחינת גבורה ד' ויק דאימא עילאה אח' ופנים דחיצוניות ופנים דאח' ופנים דפנים דפנימיות ד' ויק דחכמה דז' וז', והכונה בשלשת הכלים פנימיים אמצעיים וחיצוניים יחד כנז' במוסף יום א'.

מוסף יום ב' בחזרה. עולים ז' ונגדלים עד בינה דחכמה דז' וז', ומקבלים המוחין מבינה דאימא עילאה, וכל המשכת המוחין בתפלה ובתקיעות דחזרה דמוסף הכל הוא מבחינת בינה דאימא עילאה, אח' ופנים דחיצוניות ופנים דאחור ופנים דפנים דפנימיות דנז' דחכמה דז' והכונה בשלשת הכלים פנימיים אמצעיים וחיצוניים יחד כנז' בלחש דמוסף.

מנחת יום ב' בלחש. כדרך ערכית ליל ב' כי בבחינת החיצוניות עולים ז' ונגדלים עד גבורה ד' ויק דנוק' דפרצוף בינה דז' והוא בחי' כלים אמצעיים דאח' ופנים דחיצוניות דבינה דז' וז' ונמשך להם המוחין מגבורה ד' ויק דנוק' דז' דבינה דישסות וכן המשכת המוחין וכל פרטי הכונה דחיצוניות הוא מבחינת גבורה ד' ויק דנוק' דז' והוא הנז' ובבחינת הפנימיות עולים ז' ונגדלים עד עטרא דגבורה דדעת דנוק' דבינה דז' וז', והוא גי' בחי' כלים אמצעיים אלא שהוא בחי' פנים דאח' ופנים דפנים דפנימיות דבינה דז' וז', ונמשך להם המוחין מעטרא דגבורה דדעת דנוק' דז' דבינה דישסות וכל פרטי הכונה והמשכת המוחין דפנימיות הוא מבחינת עטרא דגבורה דדעת דנוק' דז' והוא הנז' וכפי' שחילוק זה מחר'א עזריאל זיל בספר זמרת הארץ. [ד"ב ע"ב] והסכים לדבריו בסח"ב 'עלי נח. [ד"ח ע"א אות ה'] ע"ש וכפי' ש לעיל בכונת ערכית ליל ב' ע"ש.

מנחת יום ב' בחזרה. עולים ז' ונגדלים עד בינה דנוק' דז' דבינה דז' וז' והוא גם כן בבחינת כלים אמצעיים דאח' ופנים דחיצוניות, ופנים דאח' ופנים דפנים דפנימיות דבינה דז' וז' חשיך לחזרה ונמשך לחם המוחין מבינה דנוק' דז' דבינה דישסות וכל פרטי הכונה והמשכות הכל הוא מבחינת בינה דנוק' דז' והוא הנז'. (ע"כ סדר פרטי העליות דר"ח)

המוחין כיון שזה היום תחלת מעשיך וכן העלה בספר יפתח עיניב.
[ד"י ע"ב] ע"ש וכן נוהגין בק"ק חסידים בית אל. ובישיבתנו תכביץ
עד היום.

בשחל ר"ה בשבת המנהג לכוין במנחה של ערב ר"ה יום השישי
עליית העולמות בחיצוניות קודם העמידה והפנימיות
בכריעות וזקיפות ועלייתם בהזכרת ה' בברכת המברך בסדר מנחה
של בל עשיק אין נגרע דבר ואחר עלינו לשבת אומרים התחינה
סודים אנחנו וכו' ככתוב בסידורים, מנהגי בית אל שבספר דביש
אות ס"ז.

המנהג לומר קבלת שבת בכוונת כנהוג אין נגרע דבר, וי"א שרבנן
קדמאי היו מכונים בבואי בלה המשכת פרקין תתאין דל'
ולא היו משנים כלל, מנהגי בית אל שם אות ס"ז. ועיין בזה יפתח
עינים [דצ"ב ע"ב] ע"ש מיהו סברת י"א הנז' אין לת הסבר כי אין
מקום להמשכת פרקין תתאין דל' בר"ח כיון שבש"ק כונתם קשורה
עם ערבית כגודע, ומה שיש לומר בדעת י"א שמכונים זה, בבחינת
סדר ששת י"ב כי בסדר הימים העניין הזה, ורק בבניסת ר"ה אנו
מכונים בסדר הזמנים, והימים בכללם נתקנים מסילא, מיהו לענ"ד
שלא לכוין בזה ושות"ע והיע"א.

היכלות דלילי ר"ה הם היכלות ישמרת דבריאה ע"ד ליל שבת.

ערבית ליל א' דר"ה

בברכת אשר בדברו והלאה יכוין לברר ולהעלות ד' מיני בירורים
דאח' דאח' ודאח' דפנים ודפנים דאח' ודפנים דפנים, והם
השויכים לערבית ליל א' וב' אח' דאח' ואח' דפנים לערבית ליל א'
ופנים דאח' ופנים דפנים לערבית ליל ב' וכולם נכרדים עתה
ובאהבת עולם עולים כולם בהיכל אהבה דיישמרת דבריאה.
שמע בשם דשמע יכוין בירורי רפ"ת ובין דאח' דאח' דפנימיות
ויכוין לזווג ישמרת זווג חיצון ויכוין להמשיך לנוק' מוחין
דיניקה מבחינת נה"י דנה"י דנבורה דו"ק דנוק' דז"א דישי"ם והוא
נה"י דמוחין דיניקה הנמשכים לז"א בתיבת ישראל כגודע.
ישראל

ישראל יכוין להמשיך לזא מוחין דיניקה מבחינת כחב"ד חגית
 דנהיי דנכורה דו"ק דנוק' דזא דישים, לכחב"ד חגית
 דנהיי דו"ק דנוק' דבינה דזא, והוא בדרך מוחין דיניקה בחול אלא
 שהוא פרט השייך לתפלה ההוא.

אחד פרטי הכונה בדרך החול ויכוין להשלים מוחין דיניקה והוא לים
 דנכורה דו"ק דנוק' דזא דבינה דישים לכחב"ד חגית דו"ק
 דנכורה דנוק' דזא דבינה דזוין ואח"כ יכוין להמשיך ו"ק דגדלות
 דאימא מבחינת אח' דאח' דפנימיות דנכורה דו"ק דנוק' דזא דתכונה
 לחב"ד חגית דחב"ד דנכורה דו"ק דנוק' דזא דבינה דזא :

אמת ואמונה, יכוין להעלות ג' מיני בירורים, פנים דאח' ואח'
 ופנים דפנים דפנימיות להיכל הרצון ת"ת

דישסו"ת דבריאה :

השכיבנו, יכוין להעלות ג' מיני בירורים, פנים דאח' ואח' ופנים
 דפנים דפנימיות להיכל ק"ק כחב"ד דישסו"ת דבריאה :

עמידה, יכוין להמשיך נ"ר דאימא וכל צלם דאבא דאח' דאח'
 דפנימיות לזא בדרך החול ומתיבת אל עליון ואילך יכוין
 לבנות הנוק' דאח' דאח' דפנימיות ע"י איב דאטביח בדרך החול עד
 באהבה :

באהבה יכוין להעלות בירורי אח' דפנים דפנימיות מתיכל ק"ק
 דישסו"ת דבריאה ולהעלותם עם נרנתי שלו עד הזוין
 דאצי' השייך לערבית ועומדים ע"ג רישא דזא, ויכוין לסלק המוחין
 דאח' דאח' דפנימיות מתוך הז"א ואז המוחין דחכמות וחסדים
 דקודם חילוף השני שהם מ"ה דמ"ה שבצד ימין דאבא ובין
 דמ"ה שבצד ימין דאימא מסתלקים מתוך נרתקן ועומדים
 הם ונרתקן ע"ג רישא דזא, וכינות ונכורות דאז"א דקודם חילוף השני
 שהם מ"ה דבין שבצד שמאל דאבא, ובין דבין שבצד שמאל דאימא,
 מתלכשים בתוך צלם דנהיי דאימא ומתפשטים בתוך לאח ורחל בסדר
 זה, כחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת דמ"ה ובין דבין עם תריבועים השייכים
 להם נמשכין לכתר וחתין בניה דתים דלאה, ושני שלישי ת"ת ונהיים
 דמ"ה ובין דבין עם הריבועים שבהן לכתר וחתין בניה דתים דרחל :

זכרנו, יכוין להשאיר הארת כחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת דמ"ה ובין דבין

בלאה, ועייז ננסרת לאה כולה דאחי דאחי דפנימיות, וכי"א תיבות דזכרנו יכוין להמשיך עצמות כחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת לכחב"ד חנ"ת נהיים דכתר דרחל דאחי דאחי דפנימיות ועייז ננסר כתר דרחל הנז' ובכל תיבה ימשיך לכתר דרחל חלק מנופא דזא משני שלישי תחתונים דת"ת שהם שני נתחים אחרונים דריבוע הת"ת, בכל תיבה פרט השייך לה:

מלך עוזר, יכוין להוציא צלם דאימא דאחי דאחי דפנימיות מתוך רחל, וגם להוציא כחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת שהם ששה נבורות ושליש מתוך כתר דרחל, להעלותם ע"ג רישא דזא הנז' במקום שעומד צלם דאבא, ויכוין להעלות השני צלמים דאריא דאחי דאחי דפנימיות עם הז' נבורות עם רפ"ח דאחי דפנים דפנימיות וכו' עד ע"ב ס"ג דאיך ולזווגם וכו' ואז יכוין להוריד ולהמשיך ד' צלמים שנים דאחי דאחי דפנימיות שעלו למ"ן וכ' צלמים דאריא דאחי דפנים דפנימיות שנתקנו מחדש עתה, שהם סוד ב' מנצפ"ך חמורה בחינה הנתקנת בשחרית ע"י השופר ולהמשיך כל הדי צלמים בתוך עשר ספירות דז"א, ועתה יכוין להחזיר ששה נבורות ושליש דאחי דאחי דפנימיות שעלו למ"ן לתוך כתר דרחל הנז' למקומם, ולהמשיך מחדש ז' נבורות דכחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת דאחי דפנים דפנימיות לתוך י"ס דכתר דרחל דאותה בחינה ולהמשיך נ"כ לכתר דרחל מנופא דז"א משני שלישי ת"ת ולנסור הכתר דרחל דאחי דפנים דפנימיות. מכאן ואילך פשוט בסידור.

אחר עמידת ערבית, אם חל ר"ה בשבת אומרים ויכולו וברכת מעין ז' אפילו שאין לח מקום מ"ם אנו נוהגין לומר אותה בלי כונה. מכ"י הרב היר"א ז"ל והביאו פתח עינים. ע"ש [דצ"ב ע"ב]

שחרית דיום א' דר"ה

נמילת ידים ואשר יצר וברכת השחר וברכת הטלית, וק"ש דקרבנות כבר כתבנו לעיל שנתפשט המנהג לאומרים פשט בלי כונה, אף שיש שכתבו לכוין בק"ש דקרבנות, מ"ם הנכון שלא לכוין ושות"ע וכן נוהגים.

היכלות דיום ר"ה כלולים משני סוגים דיספורת דבריאה השייכים לברורי

לברורי בינה דז'א חנתקנים בלחש וחזרה דשחרית עיד ערבית, ודאז'א דבריאח חשייכים לברורי פרצוף חכמה דז'א חנתקנים בלחש וחזרה דמוסף.

בקרבנות וזמירות ויוצר יכוין לברר ולהעלות בהיכלות העשיה וחיצירה והבריאח די מיני ברורים, אח' דאח' ואח' דפנים דפנימיות דפרצופי חרב הכוללים דזוין השייך לשחרית ומוסף דיום זה, וגם לברר ולהעלות פנים דאחור ופנים דפנים דפנימיות דפרצופי חויב הכוללים דזוין השייכים לשחרית ומוסף דיום מחר כולם נבררים ועולים חיום יחד ובאהבת עולם יכוין להעלות כל ד' מיני ברורים הנז' להיכל אחבה דאז'א וישסו'ת דבריאח.

ובעליית ברורים הנז' יכוין בשלשה בירורים פנימיות דחיצוניות וחוי'פ דפנימיות דבינה השייכים לשחרית ומנחה וגם יכוין כשני בירורים חוי'פ דפנימיות דחכמה חשייכים למוסף דר'יה.

וצריד לידע שבתפלת שחרית אנו מכונים בשלשה בחינות פנימיות דחיצוניות, וחיצוניות ופנימיות דפנימיות, והוא מפורש בסידור הרש'ש ובשהיכו, ובמוסף רק חיצוניות ופנימיות דפנימיות אכל כונת פנימיות דחיצוניות של התפילין אין לכוין בהם וכמי'ש בסידור הרש'ש קודם מוסף ע'ש. וכערבית ובמנחה נוחגין לכוין רק פנימיות דפנימיות ובמי'ש בפתח עינים. [דצי'ג עיא] שכן נוחגין בקיק בית אל יכבי'ן, ומי'ש שגם במוסף מכונים פנימיות דפנימיות דוקא אינו נכון ביון דמפורש בדברי הרש'ש חוי'ן מכונת התפילין דוקא די לנו שכמנחה נוחגים כן **אף שהוא בלא מעמא** ורק מפני שלא נחבאר דבי'ז בסידור הרש'ש רק מבואר בנה'יש וכיון שנתפשט המנהג כן שותיע אבל במוסף נתפשט המנהג בישיבתינו הקרושה לכוין כמי'ש בסידור הרש'ש חוי'פ דפנימיות, ומזה יקח המכוין לסדר לחמשוך המוחין דגדלות בק'ש ולא יעשה חרתי דסחרן ויע'א' **שמע** כשם דשמע יכוין לברר רפ'ח ובין דאח' דאח' דפנימיות וזווג ישסו'ת וזוג חיצון ויכוין להמשיך לנוק' מוחין דנהיי דיניקה, מנהיי דכחבי'ד חג'ית דוי'ק דישי'ס ומנהיי דוי'ק דאז'א לנהיי דוי'ק דחוי'ב חכוללים דנוק' והם נהיי דיניקה הנמשכים לז'א בתיבת ישראל, וגבי מוחין דיניקה דבינה דנוק' יכוין ג' אלהים כימי החול,

חיצוניות - מעשה

פ"ג דשי"ה נשמה גדולת-ג"ר פנימיות דחיצי

פנימיות - דיבור

פ"ג דשי"ה נשמה גדולת-ג"ר פנימיות דפנימי

א אצילות				ה אצילות			
1	2	3	4	5	6	7	8
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (זי"ע)			חיצי פני תשי"ר	א"א (זי"ע)
			ז"א (ג"ת)			חיצי פני תשי"ר	ז"א (ג"ת)
כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי
כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י
דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות

ב בריאה תחתונה				ו בריאה תחתונה			
9	10	11	12	13	14	15	16
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (זי"ע)				א"א (זי"ע)
			ז"א (ג"ת)				ז"א (ג"ת)
קדיש אחר י"ח			קדיש אחר י"ח				קדיש אחר י"ח
חיות	חיות	חיות	חיות	חיות	חיות	חיות	חיות
כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י
דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות

ג יצירה תחתונה				ז יצירה תחתונה			
17	18	19	20	21	22	23	24
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (זי"ע)				א"א (זי"ע)
			ז"א (ג"ת)				ז"א (ג"ת)
קדיש אחר י"ח			קדיש אחר י"ח				קדיש אחר י"ח
חיות	חיות	חיות	חיות	חיות	חיות	חיות	חיות
כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י
דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות

ד עשיה תחתונה				ח עשיה תחתונה			
25	26	27	28	29	30	31	32
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (זי"ע)				א"א (זי"ע)
			ז"א (ג"ת)				ז"א (ג"ת)
קדיש אחר י"ח			קדיש אחר י"ח				קדיש אחר י"ח
חיות	חיות	חיות	חיות	חיות	חיות	חיות	חיות
כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י	כלי אצ"י
דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות	דפרק ג' דשער השמות

ע"ח ח"ב דף ע"ט ע"ד, פ"ד ע"ב (ש' פו"ח) ריפ"ש אות ב', צ"ו ע"ג (ש' השמות). נה"ש דף [3] י"א ע"ד, י"ב ע"א-ג, [4] י"ג ע"א, [5] ט"ז ע"ד, כ"ה ע"א, ל"ד ע"ג. ענ"ה דף [1] כ"ג ע"א, [2] כ"ג סע"ג, [8] הגהת השד"ה דף ג' סע"א אות ז'. שער [5] [7] [9] ח"ב שאלה כ"ה. תו"ח דף ע"ב ע"ב. ליקוטי מוהר"ן תורה כ"ד, כ"ה (הודו).

סידור תפלה לדרש"ש

עג

גם יכוין להמשיך פחה ע"י ז"א ז' גבורות פחות שליש מחוקות דפנים דחילוניות דז"א מלובשים במלכויות שהם ריבוע הוי"ו"ת ל"ם דכח דפנים דחילוניות דנוק': גם להמשיך לה חלק מגבו' דגופא דז"א מב"ש התחתון דת"ת שהוא ו"ס דתולם עם צ' נחמים אחרונים דהוי"ה ולנסור אותו מב"ש דת"ת דז"א:

גם יכוין להמשיך פחה ע"י ז"א ז' גבורות פחות שליש מחוקות דפנים דפנימיות דז"א מלובשים במלכויות שהם ריבועי הוי"ו"ת ל"ם דכח דפנים דפנים דנוק' וגם להמשיך לה חלק מגבו' דגופא דז"א מב"ש התחתון דת"ת דז"א ולנסור אותו מב"ש דת"ת דז"א שהוא ו"ה דהוי"ה עם צ' נחמים אחרונים דהוי"ה:

יכוין להשאיר בכתר הגז' הווי"ה דניקוד קמץ עם הריבוע ושארית המוחין ימשיכס לחכמה דפני' דפני' דפנימיות דניק' וגם להמשיך חלק מגבו' דגופא דז"א מפ"א דנלח שהוא י"ה דחיריק וצ' נחמים ראשונים ולנסור אותה מפ"א דנלח דז"א:

יכוין להשאיר בכתר הגז' הווי"ה דניקוד קמץ עם הריבוע ושארית המוחין ימשיכ' לחכמה דפני' דפני' דפנימיות דניק' וגם להמשיך לה מגבו' דגופא דז"א מפ"א דנלח שהוא י"ה דחיריק וצ' נחמים ראשונים ולנסור אותה מפ"א דנלח דז"א:

ואחר התקיעות אומרים הקהל אשרי העם יודעי תרועה וכו' כל כלי יוצר עליך שלשה פעמים וכו' ואח"כ אומרים אשרי יושבי ביתך וכו' ואומר החזן בקול רם שני פעמים ימלוך יהוה לעולם אלוהיך ציון לדור ודור הללויה ומחזירין חס"ת ואומרים יחללו את שם יי וכו' שובת למעונך וכו' ואומר החזן חצי קריש (דע"ב ע"ב)

בלחש שניהם עולים בגבו' דאימא. בחזרה שניהם עולים צנינה דאימא

במוסת

בלחש יכוין לבנות ולתקן פר' חילון ואמלטי ופנימי דפר' הד' שהוא פר' החכמה הכולל דזו"ן ולהמשיך בהם מוחין מן פר' דאו"א שילאין והוא ע"ד ס' בונת דת"ש חזן מכונת המוחין דתפלין שאין לכוין בהם וחזן מכונת הרי"ו שאפשר שאין לכוין ובמלת באהבה יכוין לסלק המוחין דאו"א מחוך פר' הגז' דז"א ולהמשיך של אימא לחוך לאה ורחל ולנסור לאה וכחך רחל ציוס א' וציוס צ' גם את החכמה דכל א' דג"פ חילון ואמלטי ופנימי דפר' גבורה הגז' דזו"ן: וכתקיע'

יען כי כל הפילות דר"ה ודימ"ה עד הסמני עלרת הוא דוגמת חיקון כריאת העולם ולכן כאן בשופר ס' הרש"ש זלה"ה ס' הגז' כי בחינת החילו' נתקן תחילה ואח"כ הפני' ולא כן התפילה שאנו מחקנים בכל יום ויום הפני' תחילה ולכן גם פחה לא שגא וזה"ל גם תפיל' נתקן תחילה החילו' ואח"כ הפנימיות והנלע"ד כחבנו וא"ש הסי"ב. א"א מהרי"ם נ"י והלפיר אליעזר ידיד

סידור תפלה דהרש"ש

מקור 8: סידור הרש"ש חלק ג' סידור 7 דף לו' ע"ב

ולחמשי' עוד ע"ס טס הנקודה שבה נשלים כתר שלה ל"ס מאחורי צ"ש דת"ת דו"א ולוקחת הנוק' כ"צ אחוון מו"א ובהם נעשין רמ"ח אצריה ומכללותם נעשה כלי יסודה. וג"כ לוקחת ה"ג מנלפך והם המוחין שבה. וכללותם שביסוד הם המ"ן שבה ועסה נעשה החותם הא' שבה הנק' ירושלים.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
ז' ליר ודלת שביסודה גי' כ"צ **מנצפך** מ"ן שביסודה

פְּאִתְהֶבָה יכוין למסור עלמו עק"ה ולקבל דמז"ר ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן להיכל אהבה שבהיכל ק"ק דיסו"ת דברי'.

ולברר מבחינת כלים ורפ"ח אח' דפגים דפנימיו' דבינה דבינה דזו"ן

י א א יוד הי ויו הי
ה ד ה יוד הי ואו הי
ו נ י יוד הא ואו הא
ה י ה יוד הה וו הה

רפ"ח
הי ויו הי יוד
הי ואו הי יוד
הי ואו הי יוד
יהוה יוד הא ואו הא
י יה יהוה

ויכוין להעלות מ"ן מהיכל אהבה הנז' ומנרנח"י שלו ובערבית עד פרלו' גבורה דנוק' דזו"ן דאלי'

בשחרית עד פר' גבורה דזו"ן דאלי' בחזרה לפר' גבו' דדעת דבינה דזו"ן.
במוסף דפר' גבו' דחכמה דזו"ן בחזרה דפר' צי' דחכמה דזו"ן

דפנימיות דאלי' ואז מסתלקים מהז"א ב' ללמים דאחו' דאח'

בשחרית ומנחה וערבית דפר' צינות דיסו"ת

בחזרה בשחרית ומנחה דפר' חכמות וכתרים דיסו"ת

במוסף דפר' גבו' דאו"א עילאין בחזרה דבי' דאו"א עילאין

ואז המו' דחכמות וחסדים דקודם החילוף דב' ללמים המלוכשים טס כללות כלים דללס דאבא ונרנח"י שלהם מסתלקים מחוך נרחקן שהם הנה"י בערבית ובשחרית ומנחה דבי' דיס"ס בחזרה דחו"כ דיס"ס במוסף דגבו' דאבא בחזרה בינה דאבא ועומדים הם ונרחקן הנז' לאז"מ ע"ג רישא דפר' הנז' דו"א והם מ"ה וכן דמ"ה.

אחיה

סידור תפלה להרש"ש

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

וְד י יו י

וְד י יו י

וְד י יו י

מח"צ	מח"ג
דבנא	דאבא
יוד הי ויו	יוד הי ויו
יוד הי ואו	יוד הי ואו
יוד הא ואו	יוד הא ואו
יוד הה וו	יוד הה וו

מח"צ	מח"ג	דגבו'
דאבא	דאבא	
אלף הי וו	אלף הי וו	הי
אלף הה וו	אלף הה וו	הה
אלף הא וו	אלף הא וו	הא
אלף ההואו	אלף ההואו	הה

מח"צ	מח"ג	דחסד
דאבא	דאבא	
אלף הי ויו	אלף הי ויו	הי
אלף הי ואו	אלף הי ואו	הי
אלף הא ואו	אלף הא ואו	הא
אלף הי וו	אלף הי וו	הי

מח"צ	מח"ג	דחכמה
דאבא	דאבא	
יוד הי ויו	יוד הי ויו	הי
יוד הי ואו	יוד הי ואו	הי
יוד הא ואו	יוד הא ואו	הא
יוד הה וו	יוד הה וו	הה

ע"ג רישא דז"א

ג' כלי בינה דז"א
אלף אלף הא אלף הא
יוד אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
א ה י ה

ג' כלי דעס דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ועתה מוחין דבי' יגבו' דצ' ללמים הנו' דקודם החילוף המלוכשים עתה בכלים וללם דאי' שהם צ"ן ומ"ה דצ"ן מלוכשים צפר' נה"י דבי' דצבו' בחזרה דמו"כ במוסף דגבו' דאי' עי' בחזרה דבי' דאי' עי' עם הנרנח"י שלהם יכוין להמשיכם צי"ם דללא וצי"ם נקודת אחו' דאחו' דפר' צי' דבי' דיעקב ורחל בחזרה וכו' כנו"ל ומתפשטים בסדר הזה כחב"ד ח"ג וש"ע דס"ת ללאה וצ"ש דס"ת ונה"י צי"ם דיעקב ורחל.

סידור תפלה להרשיש

אֱלֹהֵי

יְהוָה

יֵה יְהוּ יְהוּה

אֱלֹהֵי

יְהוָה

יֵה יְהוּ יְהוּה

אֱלֹהֵי

יְהוָה

יֵה יְהוּ יְהוּה

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי

יְהוָה יְהוָה

יֵה יְהוּ יְהוּה

אֵה אֵה

יֵה יֵה

אֱלֹהֵי

יְהוָה

יֵה יְהוּ יְהוּה

לכג"ס דלאס

יֵה יֵה
לדס"י דלאס

למח"ן דלאס

אֱלֹהֵי

יְהוָה

יֵה יְהוּ יְהוּה

יֵה יֵה

יֵה יֵה

יְהוּה יְהוּה

אֱלֹהֵי

יְהוָה

יֵה יְהוּ יְהוּה

אֵה הֵה יֵה הֵה אֵה הֵה יֵה הֵה

יֵה הֵה וֵה הֵה יֵה הֵה וֵה הֵה

יְהוּה יְהוּה יֵה יֵה יֵה

ח"ג דכנס
ח"ג דאי

אלף	הי	יוד
אלף	הי	יוד
אלף	הא	יוד
אלף	הה	יוד

ח"ג דגבו' דאי

אלף	הי	ו
אלף	הה	ו
אלף	הא	ו
אלף	הה	הא

ח"ג דחסד דאי

אלף	הי	ו
אלף	הי	ואו
אלף	הא	ואו
אלף	הי	וואו

ח"ג דמכמס דאי

אלף	הי	יוד	הי
אלף	הי	יוד	הי
אלף	הא	יוד	הא
אלף	הה	יוד	הה

ג' כלי כתר דנוק'

יוד הא וואו הה

יוד יוד הא יוד הא וואו יוד הא וואו הה

יֵה יְהוּה יְהוּה